

Fra Nasjonalt Åndelig Råd til alle bahá'íer over 60 år
Hilsenen ble trykket på et vakkert kort som ble sendt i posten til hver enkelt september 2021

Hilsen til alle bahá'íer over 60 år

Kjære venn!

Vi vil gjerne rette en takk til deg. Og til 347 andre personer i landet vårt.

Felles for dere er at dere har anerkjent Báb og Bahá'u'lláh og at dere er godt voksne med minst 60 leveår, født mellom 1927 og 1961.

Bahá'í-samfunnet har uendelig mye å takke deg for. Vi tør si at også hjemstedet ditt, ja hele storsamfunnet Norge, før eller senere vil få øynene opp for hvor stor takk de skylder deg. Vi skal forsøke å sette noen ord på hvorfor.

Du er modig. Du er historisk. Du er en «himmelsk sjel»¹.

Du er blant de aller første i dette landet som har gjort det som Bahá'u'lláh slår fast er alle menneskers «første plikt». Det er «å anerkjenne ham som er hans åpenbarings daglysning og hans lovers kilde, ham som representerer guddommen både i hans åpenbarings rike og i den skapte verden».²

Det som sies om den «første plikt» tolker vi bokstavelig. Ingen ting er viktigere. Å være åpen for og anerkjenne den største og viktigste sannheten av alle, overgår alt. Det er ingen selvfølge. Det bekreftes av at vi er få, totalt 1174³. (Heldigvis kan vi støtte oss til at vi teller millioner på verdensbasis.)

Du kan være stolt. Det krever noe spesielt å stikke seg ut, tro og mene annerledes, ikke minst omfavne en ny åpenbaring. Du tok kanskje valget i løpet av troens aller første tiår i Norge med få eller ingen trosvenner på samme sted. Andre har forsaket sine hjemland som troens pionerer og slått rot i fremmed jord. Det er ikke fritt for at mange har måttet takle utfordringer i tjeneste for troen, men har likevel, uavbrutt, hevet troens fane, hevdet dens sannhet, hentet inspirasjon fra troens skrifter og bedt sine daglige bønner.

Det er lett å ta ting for gitt og undervurdere det selvfølgelig. Bare det å leve sin identitet som bahá'í overfor familie, naboer, kjente og ukjente. Det selvfølgelig rommer alt vi gjør for å omsette troens verdier i praksis, verdier som verden trenger så sårt. Det er å solidarisere seg med alle verdens folk som likeverdige, anerkjenne religionenes enhet, fremme andakt og hellighet, utvikle åndelige ferdigheter, tjene andres behov, gi sitt beste for familie og jobb, markere helligdager, lære med ydmykhet, anvende prinsippene for rådslagning, dele visjonen

---

¹ «Himmelsk sjel» inngår i følgende sitat: «O venn! Da Opphavsordet viste seg blant mennesker i disse siste dager, gjenkjente et antall himmelske sjeler den elskedes røst og ga det sin troskap, mens andre, som fant at noens gjerninger avvek fra deres ord, forble langt borte fra strålene som spredte seg fra den guddommelige kunnskaps sol.» Enhetens tabernakel s.6.

² Kitáb-i-Aqdas» s 19

³ Tall ved Naw-rúz, 20. mars

om verdens fremtid og så videre og så videre. Vi blir rørt bare ved tanken på at dere som er besteforeldre tar et barnebarn på fanget, kanskje synger en liten bønn, kanskje forteller en historie om 'Abdu'l-Bahá, og slik beriker strofene i Alf Prøysens «Romjulsdrøm» om at «væla var et hus med fire vegger, der saligheta var et bæssmorfang».

Det vi nærmest tar for gitt har lett for å skjule – sett med en åndelig målestokk - det store i egne og andres liv. En usynlig handling kan ha større betydning enn en rekke handlinger som høster oppmerksomhet. «Løs oss fra denne intethetens verden som gir seg ut som virkelighet,» ber 'Abdu'l-Bahá i en nyoversatt bønn⁴. Den kan også leses som et varsko om at det er umulig å vurdere hverandres tjeneste. «Enhver sjels sanne åndelige stade er kjent bare av Gud...»⁵

Grunnen til at vi alle holder fast ved troen vår er, kan hende, at vi ser den ofte bekrefte, ikke bare i troens fremgang verden over eller i tidens behov for den, men kanskje først og fremst i egne liv, i en stadig følelse av å være åndelig hjemme. Et hjem som oppleves kjærlig, sant, trygt, godt.

Bahá'u'lláh forsikrer, i forlengelsen av sitatet over fra Kitáb-i-Aqdas, at «Den som utfører denne plikt, har oppnådd alt godt». Det er som å nå det «sublime stade», den «transcendente herlighets tinde».⁶ I Bahá'u'lláhs «Enhetens tabernakel» som nylig ble publisert på norsk, er det flere henvisninger som ytterligere slår fast hvilken trosgave vi har funnet frem til. Eksempelvis: «Med hensyn til den som omfavner sannheten og får æren av å anerkjenne ham, så skal vedkommendes navn bli innført i Den Karmosinrøde Bok blant innvånerne av det aller høyeste paradys.» (Den Karmosinrøde Bok refererer til Bahá'u'lláhs sak.)⁷

Dette sier vi ikke for å oppmuntre til selvgodhet, men som et aspekt ved takken vi ønsker å rette til deg. For takken kan naturligvis – og med god grunn - rettes til troen vår, til en himmelsk engel, kanskje, som fulgte oss, inspirerte oss og ga oss «æren av å anerkjenne ham». Men du skal takkes for at du åpnet deg for den, sa ja til den og for å ha tjent den så trofast, ja som en «himmelsk sjel», til velsignelse for flere enn du aner.

Vi ønsker deg alt godt og fortsatt mange friske år, åndelig og fysisk, som en troens tjener.

Hjertelig hilsen
Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge
12. september 2021 / 6. 'Izzat

---

⁴ Bønn nr 3 blant de 26 bønnene gitt oss fra Verdenssenteret i anledning 100årsmarkeringen av 'Abdu'l-Bahás bortgang. Sitatet inngår i følgende sammenheng: «O Rikets Herre! Frels oss fra denne verden av fåfengte illusjoner, og led oss inn i uendelighetens sfære. La oss bli fullstendig befridd fra dette nedrige liv, og gjør oss velsignet med nåderike gaver fra Riket. Løs oss fra denne intethetens verden som gir seg ut som virkelighet, og skjenk oss evig liv.»

⁵ Fra et brev fra datert 27. mars 1978 på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til alle nasjonale åndelige råd, Sit i Ruhi-bok 10.3. s. 6.

⁶ Kitáb-i-Aqdas» s 19

⁷ Enhetens tabernakel s 34.